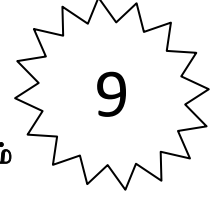

வேளாண் அறிவியல் செய்திகள்

முனைவர் சு. பால்பாண்டி

தமிழ்த்துறை, பாரத் உயர்கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்

சேலையூர், சென்னை - 600073

ஆய்வுச் சுருக்கம்:-

உலக இயக்க தோற்றத்தின் பல்பரிமாணங்களை கொண்ட அறிவுசார் செய்திகள் நாள்தோறும் வந்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இயல்வூக்கங்களின் வலிமையுடைய தாவரம் சார்ந்த நிலயமைவுகளும் காணக்கிடைக்கின்றது. நிலம் சார்ந்த பலபடி வளர்ச்சிகளும் மனித வளர்ச்சிகளும் வேளாண் தொழிலை தன் தேவைக்கேற்றாற்போல் உலக அமைவுகள் இயக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை வேளாண்மை குறித்த செய்திகளை ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

ஆய்வு நோக்கம்:-

ஒவ்வொரு நாட்டின் தேவைக்கேற்றாற்போல் விவசாயம் செய்து வரப்படுகிறது. வடிவசாயம் செய்யும் மக்களை வேளாண் மக்கள் என்று அழைக்கப்படுவதையும், அவர்கள்; மேற்கொள்ளும் தொழிலை வேளாண் என்றும், தொழில் நுட்பத்தினை உழவு என்றும் குறிப்பிடப்பட்டு வருவதைக் காணலாம். வேளாண் மக்கள் பேசப்படும் சொற்களும் அறிவியல்சார் சொல்லாகவும் அணுகும் நோக்கமாக இவ்வாய்வு முதன்மைப்படுத்தப்படுகிறது.

முன்னுரை:-

உலக இயல்பு

'உண்டாலம்ம இவ்வுலகம்' என்னும் கூற்றிருக்கிணங்க உலகம் இயங்கும் தன்மைகளை உலகத் தோற்ற அமைப்புகளாக விளங்குவதை,

'நிலம், தீ, நீர், வளி, விசும்போடு ஐந்தும்

கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதலின்

இருதிணை, ஐம்பால், இயல்நெறி வழாஅமைத்

திரிவுஇல் சொல்லொடு தழாஅல் வேண்டும்."

(பொருள்.மரபியல். 90)

என்று உலக அமைப்பினை தொல்காப்பியர் சுட்டுகிறார்.

தாவரவியல் சிந்தனைகள்

காடு நிறைந்த உலகிற்கு முல்லைப்பூ சிறந்தமையாலும், மலை சூழ்ந்த உலகிற்குக் குறிஞ்சிப்பூ சிறந்தமையாலும் இவற்றிற்குத் தொல்காப்பியர் முறையே 'முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், எனப் பெயர் சூட்டியுள்ளார். தாவரத்தின் பெயர்கள் அனைத்தும் அவ்வவ்விடத்திற்கு தகுந்தாற்போல் அழைக்கப்படுகிறது. தொல்காப்பியர் தாவரங்களின் மீது ஆர்வம் கொண்டமையை 'உணவு, நீர், இளமை, முதுமை, இனப்பெருக்கம்' ஆகியவற்றைக் கொண்டு தாவர இனங்களாக,

"புறக்காழெனவே புல்லென மொழிப

அகக் காழெனவே மரமென மொழிப"

(பொருள் மரபியல்.86-87.)

என்கிறார் தொல்காப்பியர்.

மேலும் புல்லும் மரமும் வேறென்பர். காழ் என்பது முற்றியயுடையதாதல் , எனினும் திண்மை, வயிரம் அல்லது வயிர்ப்பு உடையதாகவும் பார்க்கப்படுகிறது. வயிரம் பாய்ந்த உள்வயிர்ச்ச்புடையவற்றை மரம் என்கிறனர் எனலாம். காலத்தால் முதிர்ச்சிப் பெற்ற மரங்களுக்கு வயிரம் ஏறுதல் உண்டு. அவை அகம், புறம் எனப் பகுக்கப்படுகிறது. ஊள்வயிர்ப்பு பெறாத மர வகைகள் புல் இனவகையைச் சார்ந்தவை எனக் கூறப்படுகிறது.

தென்னை, பனை, பாக்கு மூங்கில், வாழை, முருங்கை – புறவயிரம்
தேக்கு, வேம்பு, செம்மரம் - அகவயிரம்

புல்வகை உறுப்புகள்

தாவரங்களின் உருவக் காட்சியை,

“தோடே மடலே ஓலை என்றா

ஏடே இதழே பாளை என்றா

ஈர்க்கே குலை என நேர்ந்தன பிறவும்

புல்லொடு வரும் எனச் சொல்லினர் புலவர்.” (பொருள் மரபியல். 87)

எனப் புல்லின வகைகளாக தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார்.

மரவகையினம்

‘இலையே முறிவே தளிர் தோடே

சிணையே குழையே பூவே அரும்பே

நணையே உள்ளுறுத்தனையவை யெல்லாம்

மரனொடு வருஉம் கிளவி என்ப ” (பொருள்.மரபியல். 88)

என்று மரத்தின் காட்சிப் புலனாக விளக்குகிறார் எனக் கூறலாம்.

“காயே, பழமே, தோலே, செதிளே,

வீழோடு என்றாங்கு அவையும் அன்ன” (பொருள்.மரபியல்.89)

என்னும் தாவர இனத்தின் பொதுத்தன்மையையும் காட்சிப்படுத்துவதை அறியலாம்.

வேளாண் மக்கள்

உலக உயிர்கள் இயக்கத்திற்கு காரணக் கர்த்தாவாக அமையும் முதன்மை இடத்தில் வகிக்கும் மனித சமூகமே வேளாண் மக்காளாவர்கள். வேளாண் சமூகத்தின் நிலையை,

“வேளாண் மாந்தர்க்கு உழுதூண் அல்லது

இல்லென மொழிப பிறவகை நிகழ்ச்சி.” (பொருள்.மரபியல்.82)

என்று தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது.

உழவு

வேளாண் சமூக மக்கள் தன் தொழிலை விவரிக்கும் தன்மையை உழவு என்ற சொல்லால் அழைக்கப்படுவதையும் பயன்படுத்தும் முறையையும் தமிழ் மொழி இலக்கியங்களான சங்க இலக்கியங்கள் இயம்புகிறதை,

‘பலவுழவு புன்செய் மண்போல் நெகிழ்ந்து” (அகநானூறு.26:24)

ஒருமுறை - ஒருசால்

இருமுறை - இருசால்

பலமுறை - செஞ்சால்

“நடைநவில் பெரும்பகடு புதவில் பூட்டி

பிடிவாய் அன்ன மடிவாய் நாஞ்சில்

உடுப்புமுக முழுக்கொழு மூழ்க ஊன்றி”

என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை விளக்குகிறது எனலாம்.

உழாமல் விதைக்கும் தன்மை

எர்ப் பூட்டி உழும் முறை மலை சார்ந்த பகுதிகளில் பயன்படுத்தப்படாத சூழலும் உண்டு. ஆனால், மலைவாழ் சமூகம் தங்கள் இடத்திலுள்ள கேழல் போன்ற பன்றிகளைக் கொண்டு பாறையை பண்படுத்தி சிறுதினை போன்ற விதைகளை விதைப்பதை,

‘கடுங்கண் கேழல் உழுதபூமி

நன்னாள் வருபதம் நோக்கிக் குறவர்

உழாஅது வித்திய பருஉக்குரற் சிறுதினை” (புறநானூறு.168:4-6)

எனச் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறதைக் காணலாம்.

எரு

மண்ணை பண்படுத்தி வேளாண் தொழில் செய்வதற்கு உழவு என்னும் நுட்பத்தினை வேளாண் சமூகம் அறிந்துகொண்டு பயிர்களை நன்கு வளரச் செய்வதற்கு ‘எரு’ என்ற பொருளும் பயன்பட்டுள்ளதை,

“மன்றத்து எரு” (குறுந்தொகை.46:3 உ.வே.சா. உரை)

“தாதெரு மறுகின் மூதாராங்கண்” (அகநானூறு.165:4)

“தாதெரு மறுகு” (நற்றிணை.343:3)

“காஞ்சித் தாதுக் கன்ன தாதெரு மன்றத்து” (கலித்தொகை.108.:60)

எருக்கள் சேமிக்கப்படும் இடத்தினை தெளிவாக அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

வேளாளர் என அழைக்கப்படும் உழவர்கள் தன் தொழிலில் சிறந்த விளங்கினர் என்பதை தாவரங்கள் செழுமையும், மண் பண்படுத்தலும், எரு பயன்படுத்தலும் போன்ற பதிவுகள் மூலம் வேளாண் அறிவியல் செய்திகளாக பார்க்கப்படுகிறது எனலாம்.

துணை நூல்கள்

1. முனைவர் சா.வே.சுப்பிரமணியன், தொல்காப்பியம், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை 600108.
2. டாக்டர். ஊ.வே. சாமிநாத ஐயர், (உரை), குறுந்தொகை
3. அகநானூறு
4. புறநானூறு,
5. நற்றிணை

